

Indhold**Side 1**

Danskundervisning
- ikke en klods om benet

Side 2

Farvek til kursister

Side 3

En kop kaffe til/for Viggo

Side 4

Bageallekagerne eller
baka alla kakorna

Side 5

Sprogcentrets kursisters
fordeling på danskuddannelser

Side 6

Var spændt på Sprogcentret

Side 7

Et farvel til Ilse
- et personligt tilbageblik

Side 8

Her finder du os

Danskundervisning - ikke en klods om benet

Af Astrid S. Andersen, sproglærer

På vej

Udgangspunktet for undervisning i arbejdsmarkedsdansk er, at danskundervisningen specielt er tilrettelagt sammen med virksomheden. Måltrettet og tilpasset medarbejderne og arbejdsgiverens ønsker.

Inden starten af forløbet vil der blandt andet være en forventningsafklaring samt en drøftelse af, hvad der skal indgå i undervisningen.

Glad sætter jeg mig ind i bilen og kører fra Sprogcenter Vejle. Solen skinner, og jeg skal ud til en ny undervisningsopgave i arbejdsmarkedsdansk.

Jeg parkerer og går forventningsfuld ind i receptionen med hænderne fulde af mapper, fanblade, skrivegrej og LEGO-plader og bliver mødt med et venligt smil.

Denne gang er de kommende kursister servicemedarbejdere på Hotel Legoland, som skal undervises en gang om ugen de næste ca. 7 måneder.

I gang

På et hold, er der ofte mange forskellige nationaliteter, og aldersspredningen kan være stor, men så vidt muligt er kursisternes danskundskaber nogenlunde de samme. Fælles for disse kursister er, at de er på den samme arbejdsplads, og derfor har brug for et arbejds-ordforråd, således at de kan kommunikere klart og ligeledes tackle de sproglige udfordringer, der opstår i løbet af deres arbejdsdag.

Så trods sproglige niveauforskelle og forventelige progressionsforskelle forbliver arbejdspladsen et vigtigt udgangspunkt for den kommende undervisning.

Jeg præsenterer mig selv og lader kursisterne gøre det samme. Nogen af dem, er mere selvsikre end andre, men de er positive og ivrige efter at lære, og der er allerede "humor i luften" og en god kemi mellem os. Et godt udgangspunkt, når det fælles sprog kan være begrænset.

Kursisterne deles i små grupper og får en gul poster-blok. Inden længe er de i gang med at skrive og sætte ord på alt det, de kender i lokalet. Snakken er lidt begrænset, men da præpositioner som *under, på, foran, bagved* osv. skal knyttes til ordene, kommer der gang i snakken. Hvordan er det lige det er...

Bagefter får hver gruppe en LEGO-plade og en balje legoklodser. Den første opgave er, at de skal bygge et hus, med garage. Opgaven er beskrevet i lette punkter, og der er fokus på præpositionerne og tallene.

Den anden opgave er, at de skal følge en let instruktion og bygge og indrette et hotelværelse. Arbejdsiveren er stor, der snakkes, bygges og flyttes rundt. Pludselig er tiden gået, og vi må forsætte næste gang.

Det der opstår undervejs

Et forløb strækker sig typisk over en længere periode og indholdet vil i store træk være planlagt inden forløbets start. Det er dog vigtigt, at der er plads til nye idéer og spontanitet, og derfor er en løbende dialog og evaluering mellem underviser og arbejdsplads central. Det medvirker til et godt samarbejde og sikrer, at forløbet lever op til alles forventninger.

Vi siger farvel til hinanden, og jeg går glad ned af trappen til parkeringspladsen. Pludselig hører jeg en høj, lidt udefinerbar lyd bag mig. Forskrækket vender jeg mig om og tænker i samme sekund om det mon er en hest eller... Smilet breder sig dog hurtigt på mit ansigt, da jeg får øje på den store LEGO-drage, der sidder højt foran indgangen og mekanisk stikker sit hoved frem, mens den hvæser sit dragebrøl.

Jeg tror jeg vil høre kursisterne næste gang, om de har mødt en drage...

Farvel til kursister

Et historisk indslag i festlighederne: Sproglærer Svend Gustavsen spillede på lur.

To gange om året er der dimission på Sprogcentret. Det er den dag, de hårdtarbejdende kursister af forstanderen får overrakt deres prøvebevis, der er et vigtigt trin på vejen til et liv i det nye hjemland, Danmark. Forud er der gået 2 - 3 år med et langt og ofte udfordrende forløb med tilegnelse af det vanskelige danske sprog med dets drilagtige lyde og underlige grammatik.

For første gang blev der i år også afholdt dimission i Fredericia, der havde mange afgangskursister.

Dimissionen er en festlig tradition med sang, forstanderens tale, lidt at spise og ikke mindst få overrakt prøvebeviset, der er lønnen for det store slid. Sammen med ægtefælle og øvrig familie er det et hyggeligt og samtidig højtideligt punktum, der sættes her.

Forstanderens tale til både kursister og gæster tog i år udgangspunkt i begivenhederne i Nordafrika, hvor der kæmpes for demokrati og menneskerettigheder. Det gav anledning til at understrege, at demokrati og menneskerettigheder ikke er en selvfølge, heller ikke i Danmark, og at det er op til os alle at værne herom.

Selv om det for alle er en glæde at være med, så kan dagen også være vemodig, når der skal tages afsked de medkursister og lærere, man har lært at kende.

SPROGCENTERVEJLEFREDERICIA

...i dialog

Kolofon

Redaktion: Anne-Marie Hatami-Rezania, Marian Jensen, Birger Sørensen og Dorthe Nielsen (ansvarshavende).

Layout: Niels Dalager · Tryk: JTO-ELBO Grafisk · Oplag: 500

Abonnement:

... i dialog er et nyhedsbrev fra Sprogcenter Vejle og Fredericia, der informerer om sprogcentrets aktiviteter.

... i dialog udkommer fire gange om året. Du kan abonnere på en elektronisk udgave af nyhedsbrevet ved at maile til sprogcentret@vejle.dk og komme på maillisten.

En kop kaffe til/for Viggo?

Af Birgitte Pepin, sproglærer

Birgitte Pépin underviser på social- og sundhedshjælperuddannelsen i Vejle, på Grundkursus i arbejdsmarkedsdansk.

Kursusforløbet på 70 lektioner finansieres af Integrationsministeriet. Det tilbydes kortuddannede udenlandske borgere, som er i arbejde, ledige eller under uddannelse og har været i DK i minimum ½ år.

Undervisningen skal understøtte deltagernes muligheder for at bevare/opnå fodfæste på arbejdsmarkedet og fastlægges med udgangspunkt i den enkeltes og virksomhedens/branchens behov. Forløbet indledes og afsluttes med en test.

Halina, der er født og opvokset i Polen, har arbejdet i en del år på et privat plejehjem i USA. Hun er i foråret begyndt på social- og sundhedshjælperuddannelsen i Vejle, er færdig med det første teoretiske forløb og er nu i praktik på Plejecentret Holmegården, hvor jeg besøger hende – som en del af min undervisning på Grundkursus i arbejdsmarkedsdansk på Sosu-skolen. Fokus under praktikbesøget er udtale og praktisk sprogfærdighed.

Straks jeg får øje på Halina, ser jeg, at hun har det som en fisk i vandet ved at være tilbage i sit gamle fag.

Halina præsenterer mig for "sine" to beboere, som det er hendes opgave at tage sig af. De smiler stort til hende, og Halina viser mig hjemmevant sin arbejdsplads, bl.a. køkkenet, hvor Mona residerer.

Mona og Halina er blevet gode venner. Halina, som jo er rigtig god til engelsk efter sin tid i USA, fortæller, at hun lige har været inde med en kop kaffe "for Viggo". "Det hedder altså til!" siger Mona. "Nåh ja", siger Halina. "til Viggo". Og mumler: "Det sagde du også i går...!"

Mona forklarer mig, at det er vigtigt, af hensyn til beboerne,

Halina sammen med sin praktikvejleder Christina Engvild Pedersen (th) og kollegaen Jane Johansen

Halina med sin "sprog-vejleder", køkkenassistent Mona.

at Halina lærer at tale dansk, så det er til at forstå. Og vi bliver alle tre enige om, at hvis det gøres kærligt, og meget gerne med humor, så er det en positiv ting at blive rettet sprogligt. Med denne *fortil*-problematik har Mona måske netop fundet et ganske vist lille, men helt konkret indsatsområde at tage fat på! Forhåbentlig vil der ske det, at Halina bliver så tilpas frustreret over Monas "indblanding", at hun med tiden når at reagere, *inden* hun får sagt det forkerte. Dermed vil hendes *selvovervågningskompetence* være blevet bragt i spil, hendes danske vil blive en smule mere korrekt, og et lille mål vil være nået!

"Selv om jeg beder dem om det, er det langt fra alle, der retter mig", sukker Halina, da hun og jeg senere drikker kaffe på kontoret sammen med praktikvejlederen og en anden kollega. Vi skal drøfte, hvordan det står til med det sproglige under praktikforløbet. Kollegerne synes ikke altid, det er let at finde overskud til at hjælpe med det sproglige i løbet af en travl arbejdsdag. Men det bliver præciseret, at Halina skal spørge, når hun ikke forstår. Og ikke mindst, at de fremover vil gøre sig umage med at huske hende på at komme ned i talemtepo. For når Halina bliver ivrig, taler hun for hurtigt til, at beboerne kan forstå det.

De to kollegaer giver udtryk for tilfredshed med, at jeg som lærer i dansk som andetsprog mødes med dem og Halina. Det hjælper til at få talt om de sproglige udfordringer og få dem frem i lyset, så man kan aftale at gøre noget ved det.

Fokus under praktikbesøget er udtale og praktisk sprogfærdighed. Dette er et ud af tre fokuspunkter i hele kursusforløbet – de to andre er **bedre forståelse af førfagligt ordforråd** og **øget skriftlig korrekthed**.

Bageallekagerne eller baka alla kakorna

Hvorfor dansk er sværere at tilegne sig end svensk

Af Anne-Marie Hatami-Rezania, sproglærer

En række forhold i det danske talesprog gør, at det er svært at skelne mellem stavelser og ord. Det betyder blandt andet, at danske børn lærer at opfatte enkeltord senere end svenske børn, og det sætter vores udenlandske kursister på en hård prøve, når de skal lære at forstå dansk og udtale det som en voksen indfødt dansk sprogbruger.

Vi har her i bladet (...i dialog, nr. 3) tidligere refereret til en undersøgelse af børn fra forskellige landes evne til at genkende og dermed lære enkeltord. Undersøgelsen viste blandt andet, at danske børn i en alder af 15 måneder "kun" har et såkaldt receptivt ordforråd på 80 ord, dvs. de er i stand til at forstå 80 ord, mens svenske børn på samme alder kan forstå 130 ord. Dette på trods af, at dansk og svensk er meget nærtbeslægtede sprog og ligner hinanden i ordforråd og grammatik. Et halvt år senere er de danske børn dog på højde med de svenske.

Undersøgelsen var lavet af Center for Børnesprog, og omfattede 18 indoeuropæiske sprog.

Da international forskning peger på, at konsonanter spiller en

vigtig rolle for forståelsen af ord, har Center for Børnesprog efterfølgende undersøgt fordelingen af konsonantlyde og vokallyde i de 18 sprog. Denne undersøgelse viste, at dansk var det mest vokalrige sprog, og Dorthe Bleses fra Center for Børnesprog mener derfor, at der med stor sandsynlighed er sammenhæng mellem sprogets antal af vokallyde og sprogets sværhedsgrad.

Endelser opslugt af forudgående vokaler, forsvundne konsonanter og konsonanter, der opfører sig som vokaler

I talesproget er der ikke pauser mellem ordene, de er ikke adskilt af mellemrum som i det skrevne sprog. Og når der er mange vokallyde, får det ordene til at flyde endnu mere sammen, og der er ikke rigtig noget, der markerer, hvornår et ord slutter, og et nyt begynder.

Inddelingen i stavelser og ord besværliggøres yderligere af, at vi i dansk talesprog ofte lader det tryksvage e opsluge af den foregående vokal, den såkaldte e-assimilation (schwa-assimilation) som fx i lade, der i stedet for at udtales i to stavelser [la:ðə] bliver til [la:ð].

En del konsonanter, som tidligere adskilte stavelserne er i tidens løb helt forsvundet. Engang har man kunnet høre g'et i ordet bage, men nu er det nærmest forsvundet og e'et er as-

simileret [ba:], og derfor smelter det i eksemplet bage alle kagerne sammen med a'et i alle, så vi får udtalen: [ba.a|ka:ŋə] modsat det svenske baka alla kakorna, som udtales som det skrives og med tydelig adskillelse mellem ordene.

R'et i kagerne er en såkaldt halvokal, dvs. en konsonant, der opfører sig som en vokal. Andre eksempler på halvokaler er fx det bløde d [ð] som i mad [mað], v der nærmest lyder u i fx lov, og j der blot er en i-lyd som i fx høj. Disse halvokaler adskiller sig fra andre konsonanter ved at tungen ikke spærrer vejen for lyden, men har fri passage ud gennem munden. Konsekvensen er, at halvokalerne smelter sammen med omkringstående vokaler, og dermed ikke artikuleres adskilte.

Danskere taler hurtigere end svenskere

En anden forskel på svensk og dansk tale er, at danskerne taler hurtigere end svenskerne. To hollandske forskere har undersøgt, hvordan hhv. svenskere og danskere læser de samme sætninger op. Det viste sig, at danskerne læste den samme sætning 40% hurtigere end svenskerne. Forskerne konkluderer derfor, at danskerne simpelthen har et hurtigere talesprog. Hastigheden kombineret med sammensmeltningen af stavelser og ord gør, at danske børn skal lede længere, inden de har sprog nok til at generalisere sprogets lyde. De skal vente længere, før de har bevis for, at et ord er et ord.

Alle "sjusker" med udtalen, men det er tegn på, at man er en god sprogbruger

For nylig er der lavet en undersøgelse af børns tilegnelse af datidsendelser inden for de nordiske sprog. Også her viste det sig, at danskerne lærte at skelne datidsendelser senere end svenske børn. Det kan ikke undre, når man tænker på, hvor

svært det er blevet at høre forskel på malet og malede, når t'et i malet udtales som et blødt d [ma:ləð], og det sidste e i malede assimileres [ma:ləð].

Ruben Schachtenhaufen fra Institut for Internationale Sprogstudier og Vidensteknologi på CBS i København, er ved at færdiggøre sin ph.d. om reglerne for reduktioner, eller som han også kalder det, sjusk, i det danske talesprog. Han anfører, at når man snupper endelser af eller springer "unødvendige" lyde over, så er det et tegn på, at man mestrer sproget godt og ikke spilder modtagerens tid med unødigt information. Det er noget, man gør på alle sprog. Også svenskerne "sjusker" med deres sprog. Det kan fx være svært at høre forskel på st, stj, k, kj og skj, hvis det står i begyndelsen af et ord, de bliver alle sammen til en slags sjø-lyd. Men det har ikke betydning for adskillelsen af ord.

Fokus på tryk og reduktioner i udtaleundervisningen

Dansk er et trykrytmisk sprog i modsætning til svensk, som mere er et tonesprog. I dansk har vi særlige regler for sætningstryk, og der skal være lige lang afstand mellem trykkene. Derfor har vi tendens til at korte tryksvage ord af, især hvis der er mange af dem mellem trykkene, og på den måde kommer vokaler og halvokaler til at glide over i hinanden. Derfor er vi også nødt til at undervise/træne vores kursister i sætningstryk og i såvel formel som (især) reduceret udtale. Ikke blot for at kursisterne kan få deres sprog til at "lyde dansk", men i lige så høj grad for at gøre dem i stand til at forstå, hvad danskere siger, til at afkode ordene i den særlige danske udtale.

Læs mere i ... i dialog nr. 3 og 4 samt på

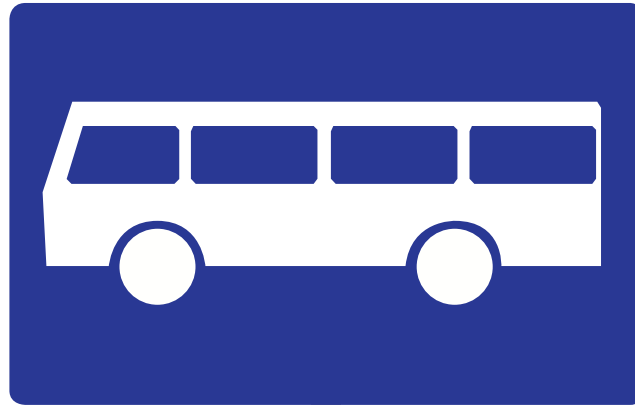
http://www.sdu.dk/Om_SDU/Institutter_centre/C_Boernesprog og <http://schachtenhaufen.dk/>

Sprogcentrets kursisters fordeling på danskuddannelser

September 2011

	Vejle	Fredericia	E&U	I ALT
Danskuddannelse 1	23	10	0	33
Danskuddannelse 2	286	90	2	378
Danskuddannelse 3	95	73	23	191
Rekvireret undervisning	21	4	75	100
INTRODANSK	0	0	0	0
	425	177	100	702
FVU-læsning	74	46	0	120
I ALT	499	223	100	822

Var spændt på Sprogcentret

KØREPLAN VEJLE-ØDSTED-VEJLE AF OG TIL

Af Nieva Nepa, kursist

Jeg er kursist på Sprogcentret her i Vejle, men havde masser af vanskeligheder med at flytte til Danmark på grund af 24 års-reglen. Først nu til oktober fylder jeg 24 år, og i fjor måtte jeg så bo i Tyskland sammen med min mand, men det lykkedes så endelig for os at måtte flytte hertil.

Min mand er dansker, taler syv sprog og er selvstændig erhvervsdrivende. I Ødsted, hvor vi bor, har han et firma, der bygger og sælger kirkeorgler. Selv er jeg fra Filippinerne, der har en befolkning, der er mange gange større end Danmarks, og den stiger til omkring 95 millioner indbyggere i år. Det medfører, at mange byer er store og overbefolkede, og de smukkeste steder finder man uden for storbyerne.

På Filippinerne var jeg så heldig at få legater, som jeg kunne bruge til en 2-års uddannelse. Derefter fik jeg et job som sekretær i et forsikringsagentur. Der havde jeg det rigtig fint, for mine chefer var særdeles søde og flinke over for mig, og det var en god oplevelse at arbejde for dem. Jobbets eneste ulempe var, at det ikke var godt betalt.

Som nævnt bor vi i Ødsted, der er et ret lille og fredeligt sted, men vi må dog ikke glemme, at det kan være vanskeligt at bo der, hvis man ikke har kørekort, for der er ikke så mange busafgange til og fra Vejle, især sidst på dagen og om aftenen. Men selv om der er langt imellem busafgangene, er jeg alligevel glad for at bo derude.

Ud over sprogundervisningen hjælper jeg i øjeblikket min mand i hans firma. Jeg laver bogføring og gør rent på kontoret. Derudover har jeg også et andet job, og det er om aftenen, men der er så problemer med den vanskelige transport, men det vejer selvfølgelig meget op, at min chef er en flink og

behagelig person. I hvert fald skal jeg få lært at køre bil, så tingene bliver lettere. Jeg vil gerne kunne bruge uddannelsen fra mit hjemland og få et job inden for mit fag eller beslægtede områder, men sproget står i vejen..

Nu går det godt med at lære dansk, men det var lidt svært for mig i begyndelsen, for jeg begyndte at lære det ved selvstudium, hvor jeg flittigt brugte forskellige gratis hjemmesider med sprogprogrammer på internettet. Men det var ikke nok. Der manglede meget for at lære sproget, så alene af den grund var jeg spændt på at komme på et sprogcenter. Da jeg så startede her på Sprogcenter Vejle, troede jeg faktisk, at mange kursister også havde lært dansk i forvejen. Men det var ikke sådan. Det blev derfor en fordel for mig at have lært lidt dansk på nettet, og det gav mig adgang til et højere modul på skolen, end hvis jeg skulle have startet fra begyndelsen. Jeg er kommet ret hurtigt igennem danskuddannelsesmodulerne, og der er kun nogle få måneder tilbage af min danskuddannelse, som jeg afslutter med PD3 i december.

Men jeg skal tænke over, om jeg fortsætter til det sidste modul 6, der er studieprøveklassen, hvis jeg altså bliver god nok til at komme på holdet. Indtil videre er jeg nemlig ikke sikker på, om det er mere praktisk at studere på et universitet i stedet for at tage en kortere uddannelse. Det bekymrer mig nemlig, at det vil være vanskeligt at arbejde ved siden af ens studium, for det er jo en fuldtidsaktivitet at gå på universitetet...

Jeg har også taget en række kurser på dansk, som jeg nu bruger når jeg hjælper til i min mands virksomhed. Kurserne giver samtidigt chancer for at få et godt job. Det er min opfattelse, at det virkelig gavner meget at kunne forstå og tale det danske sprog.

Et farvel til Ilse - et personligt tilbageblik

"... i dialog" er på besøg hos Ilse, som er gået på pension efter 16 år på sprogskolen. Hun hilser os velkommen på terrassen med hyldeblomstdrik og hjemmelavede lækkerier.

Hvad er din baggrund?

Jeg er født og opvokset i Odder. Min far var direktør for Østjysk Elforsyning. Min mor var hjemmegående, som de fleste mødre var dengang. Hun havde mange repræsentative pligter, som hun var rigtig god til at varetage. Vi boede i funktionærbolig ved siden af min fars arbejdsplads.

Jeg var enebarn, til jeg fyldte 7 år. Min søster og jeg blev først rigtigt knyttet til hinanden, efter at mor døde i en alder af 58 år i 1974. Lige siden har vi været hinandens livliner.

Skolestarten var ikke nogen succes, for jeg er venstrehåndet, og dengang måtte man ikke skrive med venstre hånd i skolen.

Da der ikke var gymnasium i Odder, kom jeg på Århus Katedralskole, hvorfra jeg er nysproglig student med russisk. Russisk var i stedet for tysk. Men tysk lærte jeg i sommerferierne, hvor jeg arbejdede på kontor hos Brown Boveri i Baden i Schweiz. Skæbnen ville, at min chef var polak. Han var flygtet fra en fangetransport under krigen. Da han ikke ønskede at blive schweizisk statsborger, var det ham ikke forundt at bruge sin akademiske uddannelse – altså blev han kontormand. Helt gratis fik jeg en masse forelæsninger om Polen under mine kontorvikariater.

Færdig som student og hvad så? Jeg var i vildrede og besluttede mig for at tage på Krogerup Højskole. Et af fagene var International Politik, som altid har haft min interesse. På det tidspunkt havde Danmark for første gang undertegnet en udvekslingsaftale for to studenter. Én var allerede taget af sted, så der var endnu en plads ledig.

Jeg rejste til Polen den 10. januar 1967 uden at vide meget om Polen eller uden at kunne ét ord polsk. Det viste sig, at alt det, som hr. Hruszka i Schweiz havde fortalt om Polen var førkrigs-Polen, så virkeligheden så noget anderledes ud. Jeg var dog heldig og kom på alle tiders højskole, som jeg i årenes løb besøgte mange gange senere.

Tilbage i Danmark bestemte jeg mig for at studere polsk på Københavns Universitet. Der var kun få undervisningslektioner på universitetet, så hvert år rejste jeg til sommerundervisning på universiteterne i Warszawa og Kraków, hvor de største polske professorer forelæste og dertil kom polskstuderende fra hele verden. Turen til Warszawa via Berlin var lang og kedelig, så i 1969 bestemte jeg mig for at tage hjemturen med Amerikabåden „Stefan Batory“. Om bord kom jeg i snak

Ilse Depka Carstens har altid holdt meget af udvekslingsstudenter. Her ses hun med Mary Carl fra USA.

med en ung mand, Stefan, som skulle besøge sin ven Wojtek, der var taget til København året før. De var barndomsvenner - og deres venskab varede til Wojteks død (i 2002).

Men nu foregriber jeg begivenhederne. For at gøre en lang historie kort, så blev jeg gift med Wojtek i september 1971. Wojtek fik sin uddannelse i Danmark på Kunstakademiet i København inden for møbel- og rumkunst. Efter ansættelser hos Modulex og Lego blev han selvstændig og arbejdede som møbelarkitekt og industriel designer.

Vi fik to dejlige sønner - Casper og Poul.

Før du startede på sprogskolen havde du lavet forskellige ting: undervist i polsk på Studieskolen i København i 10 år, arbejdet på forskellige museer. Hvordan var det at komme på en sprogskole?

Før starten på sprogskolen var jeg selvstændigt erhvervsdrivende, havde et én-mandsfirma. Så skal man varetage alle funktioner: markedsføring, administration, indkøb af materialer, rende ærinder osv., så det var dejligt at komme til en skole. Her er et professionelt og venligt kontorpersonele, der er behjælpeligt med de praktiske ting, og det har jeg altid påskønnet. Det var dejligt med mange søde kolleger og spændende at færdes i det internationale miljø, som en sprogskole er.

Hvilken type undervisningsopgaver har du haft?

Jeg har prøvet de fleste af de opgaver, en sprogskole byder på. Jeg har været „udsendt“ til satellitter og projekter i forbindelse med de mest forskellige opgaver. Jeg kunne godt lide det ansvar det var, at få tingene til at fungere, det gav mig mulighed for at bruge min kreative måde at tænke på, og jeg var glad for at være sprogskolens repræsentant ved undervisning i firmaer. Endnu før Erhvervs- og Udviklingsafdelingen opstod, havde vi den type opgaver i mindre målestok.

fortsættes side 8

Hvorfor har du altid været glad for at undervise udvekslingsstudenter?

Først og fremmest skyldes det, at jeg selv som ung var udvekslingsstudent, dvs. havde prøvet at rejse til et fremmed land, som jeg ikke vidste særlig meget om, ikke kunne tale et ord af deres sprog, skulle vænne mig til deres klima, mad, mentalitet, traditioner og kultur. Jeg kunne se mig selv, hver gang der kom nye. Så var det vigtigt hurtigt at komme på en slags bølgelængde, og det kom vi gennem sangen. Vi sang morgensang hver morgen, hvilket samtidig gav udtaletæring og indblik i den danske kulturskat.

Desuden synes jeg, at det var befriende, at de unge mennesker kom med et frisk pust fra den store verden og ikke havde så mange forbehold i deres analyser af vores kultur og omgangsformer sammenlignet med deres hjemlandes.

Prøv at fortælle om nogle af dine oplevelser med dem:

Den undervisning gav mig mange stjernestunder, og jeg er stolt over, at det tilsyneladende har været gensidigt. I undervisningen af udvekslingsstudenter kunne jeg bruge hele den palet af informationer, der er til rådighed for at gøre en person parat til dagliglivet her. Det er ikke nok at lære ordene, hvis man ikke ved, hvordan man skal opføre sig, så i sprogundervisningen indgik som en naturlig del oplysning om omgangsformer, hverdagens kultur og traditioner, vejret og dets betydning for vores helbred og small-talk samt kalenderens betydning for danskerne.

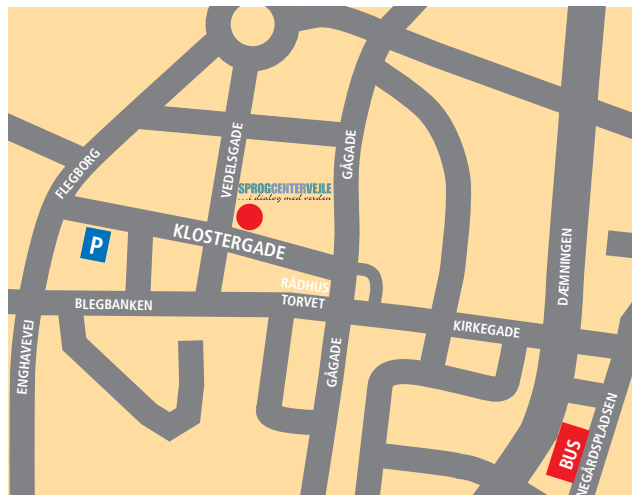
Mange udvekslingsstudenter er kommet på besøg i sprogskolen, når de kom til Danmark på et senere tidspunkt. Mary Karl fra USA, som havde taget sin bedstemor med, sagde: „du fortalte os, hvordan vi skulle begå os i Danmark, og det var en stor hjælp“. En ung fyr fra Canada sendte mig en SMS før flyrejsen hjem: „Hvor er jeg glad for, at du var den første dansker, jeg mødte“.

Her i sommer blev jeg kontaktet af Julieta Luna fra Argentina, udvekslingsstudent i 2006-2007. Var nu på besøg i Vejle igen. Vi tilbragte en dejlig eftermiddag sammen.

Hvad er dine fremtidsplaner?

Foreløbig arbejder jeg lidt som freelance. Men nu skal jeg være Farmor igen, og denne gang er det min søn og svigerdatter, som bor i Århus. Jeg har jo allerede to skønne små piger, Isabella på 8 år og Smilla på 5 år, de bor i Kollund.

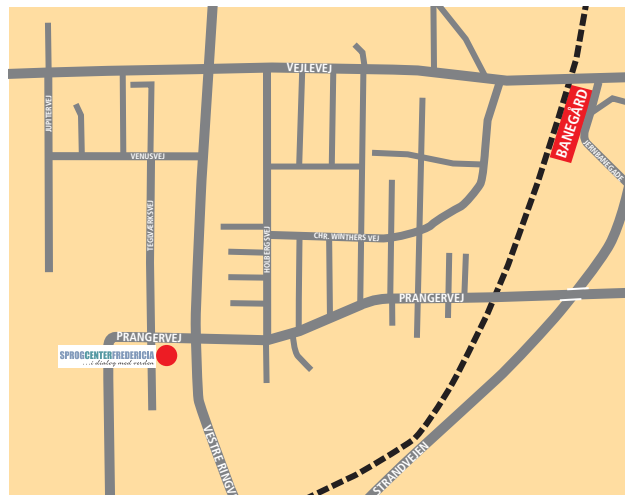
Men som du nok forstår: familien betyder alverden for mig, og jeg kan godt lide at give en hånd med, når der er brug for det – og det er der tit, om det så er at slå græsplænen i min 94-årige fars sommerhus, få lov til at passe børnebørnene, hjælpe i min søns forretning i Århus eller passe min søsters heste. Det giver en masse dejlige oplevelser – en af de mere sofistikerede var, da jeg var med som min søsters selskabsdame i New York og Florida. Så jeg tror nok, at jeg skal komme til at foretage mig mange spændende ting...

SPROGCENTERVEJLE ...i dialog med verden

Klostergade 4 · 7100 Vejle
Tlf. 76 81 38 00 · sprogcenret@vejle.dk
www.sprogcentervejle.dk

Åbningstid: mandag - torsdag 7.30-15.45 · fredag 7.30-14.00

SPROGCENTERFREDERICIA ...i dialog med verden

Prangervej 111 · 7000 Fredericia
Tlf. 76 81 38 63 · sprogcenret@vejle.dk
www.sprogcenterfredericia.dk

Åbningstid: mandag - fredag 8.00-14.00